

Arrest

nr. 28 316 van 3 juni 2009
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 17 maart 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 februari 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 15 april 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 mei 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. WITDOUCK en van attaché D. HANOULLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 3 december 2008 het Rijk binnen en diende op dezelfde dag een asielaanvraag in. Op 24 februari 2009 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. Het asielrelaas wordt als volgt weergegeven in de bestreden beslissing: *"U verklaarde over de Srilankaanse nationaliteit te beschikken, tot de Tamilbevolkingsgroep te behoren en afkomstig te zijn uit Varani in het district Jaffna. Omdat er in uw regio voortdurend problemen waren tussen het leger en de "LTTE" (Liberation Tigers of Tamil Eelam) en omdat uw echtgenoot vaak werd opgepakt, verhuisden jullie in februari 2006 naar Aladi Pilayar Kovil in het district Trincomalee. U woonde er in een hindoe-tempelcomplex, uw echtgenoot was er priester. Tussen maart 2007 en juni 2008 begon met het maken van voedselpakketten die uw echtgenoot aan een winkel leverde. U werd er door bepaalde groepen van beschuldigd eten te maken voor de LTTE. In juni 2008 werd uw echtgenoot door een onbekende groep meegenomen ter ondervraging. Sindsdien heeft u geen nieuws. Later kwamen deze personen terug*

naar uw huis. Ze eisten dat u voor hen zou koken, zoniet zou u worden vermoord. U kende ook problemen met het Srilankaanse leger. Toen ze u thuis kwamen controleren werd u door soldaten seksueel geïntimideerd. Een schoonzuster in Canada wou u helpen om Sri Lanka te verlaten. Op 20 oktober 2008 verliet u Trincomalee en reisde u naar Negombo nabij Colombo. Op 27 november 2008 verliet u Colombo per vliegtuig. U vloog naar een onbekend land waar u vijf dagen verbleef. De smokkelaar belde toen uw schoonzuster op in Canada om haar te melden dat hij u niet naar Canada kon brengen. Op 02 december 2008 werd u per auto naar België gebracht. Na 3,5 uur rijden arriveerde u hier op 03 december 2008. Dezelfde dag vroeg u asiel aan. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw identiteitskaart neer.”

1.3. De feiten worden niet betwist door de verzoekende partij.

Ten gronde.

2. Verzoekster roept in “*Enige middel : Schending van de materiële motiveringsplicht.*”

3. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

Nopens de identiteit en de reisweg.

4. Het bewijs van identiteit maakt een essentieel element uit in iedere procedure en verzoekster is ertoe gehouden de stukken waarover zij beschikt of kan beschikken voor te leggen. Verzoekster legt een geplastificeerde identiteitskaart neer waarvan de foto uit het plastic werd gesneden en dus onbetwistbaar vervalst werd. Haar bewering dat deze kaart in deze staat door de overheidsdiensten uitgereikt werd (“*ik kreeg het zo in 1983*” zie gehoorverslag CGVS, 30.01.2009, p.4) kan bezwaarlijk ernstig genomen worden. Verzoekster is verantwoordelijk voor de elementen en stukken die ze aanbrengt. Het aanbrengen van een dergelijk stuk wijst op fraude en ondermijnt haar algehele geloofwaardigheid.

4.1. Verzoekster adstrueert evenmin haar reisweg terwijl zij, aangezien zij met het vliegtuig naar Europa reisde, op zijn minst in het bezit moet zijn geweest van een vliegtuigticket, instapkaart of bagagelabel waaruit kan blijken met welke vlucht, wanneer en waar zij in Europa is aangekomen. Door geen reisbescheiden voor te leggen maakt verzoekster op vrijwillige wijze iedere controle van haar reisweg onmogelijk. Verzoeksters verklaringen inzake haar reisweg kunnen evenmin overtuigen. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Voor zover verzoekster verklaart deze te hebben kunnen omzeilen dient zij dit nauwgezet en overtuigend te kunnen toelichten. Dit is niet het geval. Dat verzoekster kon reizen zonder de identiteitsgegevens te kennen die op het vals paspoort vermeld worden is dan ook ongeloofwaardig. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verder verzoeksters algehele geloofwaardigheid, in het bijzonder van haar voorgehouden illegale reisweg en de onmogelijkheid een reisdocument te kunnen voorleggen.

Nopens de status van vluchteling.

5. Verzoekster meent dat “*zij recht heeft op de vluchtelingenstatus.*”

5.1. Verzoekster verwijt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat “*zij zich slechts toespitsen op de al dan niet aanwezigheid van verzoekster in Sri Lanka en niet ingaan op de situatie in het land zelf (die in die mate gevaarlijk is dat mensen afkomstig uit Sri Lanka recht hebben op de vluchtelingenstatus)*” en besluit “*Er kan dan ook niet anders dan worden besloten dat sinds verzoekster zich in Sri Lanka bevond, zij recht heeft op de vluchtelingenstatus.*”

5.1.1. De raad benadrukt dat het niet volstaat te verwijzen naar de algemene situatie in het land van herkomst om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond. (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480) Niet in het minst dient te worden aangetoond dat verzoekster uit Sri Lanka afkomstig is.

5.2. De Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hecht geen geloof aan verzoeksters voorgehouden verblijf in Jaffna tot 2006, noch aan haar beweerde verblijf in Trincomalee tot 2008 daar verzoeksters kennis aangaande belangrijke gebeurtenissen in de regio ten tijde van haar verblijf tekortschiet: *“Zo kon u, terwijl u enerzijds stelde dat er veel problemen waren in Varani tussen leger en “LTTE”, geen voorbeelden geven van concrete gebeurtenissen, incidenten of aanslagen in Varani in de laatste jaren dat u daar verbleef. U verwees naar het feit dat het Varani een ruraal gebied is waar er niet veel mensen wonen (CGVS p. 6). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier gebeurden in het dorp Varani tussen juli 2002 en januari 2006 verscheidene incidenten waarvan redelijkerwijs kan verwacht worden dat u als inwonster van dit dorp min of meer van op de hoogte bent. Zo kon u bijvoorbeeld niet aangeven in welke tempel er in november 2005 het lichaam van een man werd gevonden (CGVS p. 9). Dit is heel bevreemdend te noemen gezien uw echtgenoot een hindoe priester is (CGVS p. 3). Ook wist u niet waar in Varani er slachtoffers van de tsunami van december 2004 werden opgevangen (CGVS p. 9). Nochtans werden ook in Varani tsunamislachtoffers opgevangen, zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier. Het is tevens bevreemdend te noemen dat u niet aangaf dat er in 2003 in Varani een nieuw legerkamp werd geopend. Nochtans bezette dit legerkamp, volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier, de speeltuin van het dorp en moesten daardoor tien families in het dorp hun woning verlaten. Ook over een “sit-in” door in het dorp geherhuisveste families bleek u niet op de hoogte, terwijl u nochtans werd gevraagd of u iets kon zeggen over demonstraties in Varani (CGVS p. 9). Aan uw verblijf in het district Trincomalee tussen februari 2006 en oktober 2008 kan evenmin geloof worden gehecht. U kon geen belangrijke gebeurtenissen, aanslagen of incidenten in de jaren dat u in Trincomalee woonde aangeven. Uw antwoord beperkte zich tot een algemene verwijzing naar “gevechten, controles en dingen die gebeurden” (CGVS p. 6). In april 2006 zijn er zoals blijkt uit informatie toegevoegd aan het administratief dossier nochtans ernstige rellen geweest in de stad Trincomalee die ook gevolgen hadden voor verscheidene dorpen in de streek. U woonde naar eigen zeggen maar op 2 à 3 km van de stad (CGVS p. 3). Behalve een vage verwijzing naar “problemen over iets boeddhistisch” kon u niets over deze gebeurtenissen vertellen (CGVS p. 6). Betreffende een vals tsunami-alarm in Trincomalee wist u weliswaar dat het werd aangekondigd op de tv en radio maar welke maatregelen werden aangekondigd wist u dan weer niet (CGVS p. 7). U wist evenmin wanneer er de laatste keer verkiezingen zijn geweest in het district Trincomalee. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier werden er nochtans recentelijk in mei 2008 verkiezingen gehouden in het district. Welke partijen bij deze verkiezingen opkwamen wist u evenmin (CGVS p. 8).”*

5.2.1. Verzoekster stelt *“Dit kan echter makkelijk verklaard worden door het feit dat verzoekster zich de hele tijd in de tempel bevond, zie feiten supra, waar zij slechts in contact kwam met haar echtgenoot-priester. Hetgeen zij van de buitenwereld dus weet diende zij via hem te vernemen tijdens gesprekken met andere mannen in de tempel die zij door haar aanwezigheid aldaar overhoorde. Het feit dat zij echtgenote is van een hindoe priester verklaart ook waarom zij slechts een summiere kennis had van de gebeurtenissen buiten de tempel. Die summiere kennis verklaart onder meer waarom zij toch weet had van bepaalde incidenten, bijvoorbeeld “een boeddhistisch incident” en de “aankondiging van het tsunami-alarm op radio en tv”, zoals temeer ook aangegeven door het Commissariaat-Generaal, wat aantoont dat zij zich wel degelijk in die regio bevond ten beweerde tijde. De argumentatie van het Commissariaat-Generaal is dan ook niet correct, bovendien gebrekkig, op dit punt daar voldoende argumenten bewering van de aanwezigheid van verzoekster staven.”*

5.2.2. Verzoeksters beweerde isolement in een hindoe tempel is strijdig met haar verklaringen op het Commissariaat-generaal waar verzoekster, gevraagd hoe zij vernam dat een woordvoerder uit de Vanni-regio gedood werd in bombardementen, antwoordde *“Mensen praatten daarover, de kranten (...) ik hoorde over hem van de mensen”* (gehoorverslag CGVS, 30.01.2009, p.7). Dat zij geen contact had met de buitenwereld kan dan ook niet overtuigen en evenmin haar onwetendheden toedekken. Hoe dan ook stelt het CGVS terecht dat verzoekster minstens op de hoogte moet zijn over feiten uit haar eigen omgeving en uit haar leefwereld. Verzoeksters onbekendheid met de gebeurtenissen in een nabije hindoe tempel terwijl haar echtgenoot hindoe priester is, is onaanvaardbaar. Dat verzoekster verder onwetend is inzake elementaire en dramatische gegevens die de kern raken van het dagelijkse leven zoals incidenten, aanslagen en rellen, ingrijpende gebeurtenissen waarmee alle inwoners van de regio

worden geconfronteerd, wijst er op dat zij er in de voorgehouden periode niet woonachtig was in dit gebied.

5.3. Verzoekster wijst er verder op dat zij spreekt *“enkel Tamil, een taal die slechts in Sri Lanka wordt gesproken en heeft zij geen kennis van enige andere taal, wat temeer niet door het Commissariaat-Generaal wordt weerlegd. Gelet op de geringe penetratie graad van het Tamil is het onmogelijk dat verzoekster substantiële tijd buiten Sri Lanka heeft doorgebracht, daar zij dan minstens noties van een andere taal zou gehad hebben.”*

5.3.1. Verzoekster gaat eraan voorbij dat talenkennis niet zonder meer een verblijf impliceert in een regio waar deze taal gesproken wordt. Dat verzoeksters talenkennis naar eigen zeggen beperkt is tot het Tamil kan bezwaarlijk een permanent en recent verblijf in Sri Lanka aannemelijk maken. Dat het Tamil enkel in Sri Lanka wordt gesproken wordt bovendien door verzoekster niet aangetoond, noch geobjectiveerd en is strijdig met het algemeen bekend gegeven dat het Tamil vooral in Zuid-India gesproken wordt. Hetgeen verzoekster ter terechtzitting overigens erkent.

5.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

Nopens de subsidiaire bescherming.

6. Verzoekster meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

6.1. Verzoekster voert aan *“De huidige toestand laat immers allerm minst toe haar terug te sturen naar Sri Lanka door het aanhoudend geweld van de LTTE ginder.(...) Het staat onomstotelijk vast dat de situatie van verzoekster, het geweld in Sri Lanka, binnen deze definitie valt en aldus verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. (...) Immers op een willekeurige datum, 15 maart 2009, werd gekeken naar de nieuwsberichten aangaande Sri Lanka. Uit de talloze artikelen over de LITE en hun gevechten met de autoriteiten kan worden geconcludeerd dat de strijd van de LTTE en de autoriteiten in Sri Lanka nog steeds in alle hevigheid woedt en verzoekster dienaangaande bij een terugsturen dan ook zou worden blootgesteld aan de vereiste “ernstige schade” om te kwalificeren als subsidiaire bescherming”* en wijst op berichtgeving dienaangaande toegevoegd aan het verzoekschrift.

6.2. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden vastgesteld dat voor iedere vorm van internationale bescherming, ook voor de subsidiaire bescherming, de plicht tot medewerking berust op de verzoekster. Deze dient ter staving van haar verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van haar verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer alle documenten van verzoekster en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met artikel 4, lid 1 en 2 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Bij het ontbreken van deze elementen dient een aannemelijke verklaring gegeven te worden; wat in casu niet het geval is.

6.3. Uit wat voorafgaat blijkt dat verzoekster haar voorgehouden identiteit niet aantoonst maar slechts een identiteitskaart neerlegt die zichtbaar gemanipuleerd werd zodat haar afkomst van Sri Lanka niet kan overtuigen, laat staan haar recent verblijf in het noorden van het land. Verzoekster schendt derhalve de medewerkingsplicht en stelt de Raad in de onmogelijkheid een correct beeld te krijgen van haar verblijfsrechtelijke status alvorens haar vertrek en van haar huidige staatsburgerschap. Verzoekster maakt bijgevolg niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in (het noorden en oosten van) Sri Lanka. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692).

6.4. Verzoekster toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, zoals ingevoegd bij artikel 26 van de wet van 15 september 2006, gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 6 oktober 2006.

7. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 3 juni 2009 datum door:

mevr. K. DECLERCK, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

K. DECLERCK